

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci žalobce: **R. Š.**, proti žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy**, se sídlem Praha 4, Kongresová 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ze dne 14.7.2009 číslo: 834/2009

t a k t o :

- I. Rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ze dne 14.7.2009 číslo: 834/2009 a rozhodnutí ředitele Obvodního ředitelství policie Praha III ze dne 8.4.2009 číslo 1127/2009 se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2.000,- Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ředitele Obvodního ředitelství policie Praha III (dále jen „služební funkcionář“) ve věcech služebního poměru ze dne 8.4.2009 číslo: 1127/2009 byl žalobce zproštěn výkonu služby podle § 40 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru“), a to dnem doručení tohoto rozhodnutí (první výrok rozhodnutí). Žalobci byla dále nařízena podle § 40 odst. 3 zákona o služebním poměru dosažitelnost v rozsahu každé úterý a čtvrtek od 8.00 hodin do 16.00 hodin (druhý výrok rozhodnutí). Služební funkcionář současně rozhodl, že podle § 124 odst. 6 zákona o služebním poměru ode dne zproštění výkonu služby po jeho dobu náleží žalobci služební příjem ve výši 50 % průměrného služebního příjmu.

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku ředitel Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy zamítl odvolání podané žalobcem proti shora uvedenému rozhodnutí služebního funkcionáře a toto rozhodnutí potvrdil.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, jakož i rozhodnutí služebního funkcionáře a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě předně namítl, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevyrovnal s jeho námitkami (uplatněnými v odvolání). Na námitku, že rozhodnutí služebního funkcionáře postrádá náležitosti uvedené v § 181 odst. 5 zákona o služebním poměru, žalovaný poněkud nelogicky uvedl, že „*služební funkcionář v odůvodnění uvedl důvodné podezření ze spáchání trestného činu ublížení na zdraví z důvodu střelného poranění dozorčího služby služební zbraní s tím, že další ponechání ve výkonu služby odvolatele by ohrožovalo průběh prošetřování jeho jednání případným působením na svědky*“. To však žalobce nezpochybňoval. Ustanovení § 181 odst. 5 zákona o služebním poměru vyžaduje, aby odůvodnění rozhodnutí obsahovalo i to, z jakých podkladů služební funkcionář vycházel při rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při jejich hodnocení a při výkladu právních a služebních předpisů, jakož i způsob, jakým se vypořádal s návrhy a námitkami účastníka a s jeho vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Žalovaný sám konstatoval, že služební funkcionář neuvedl v odůvodnění podklady, z nichž vycházel, z uvedeného zjištění však nevyvodil závěr o vadách předmětného rozhodnutí. Naopak se snažil toto pochybení bagatelizovat, když uvedl, že „*Přestože služební funkcionář v souvislosti neuvedl, z jakých podkladů vycházel, je zřejmé, že měl k dispozici písemný podkladový materiál...*“. Opomněl však uvést, z čeho to má být zřejmé. Žalobce pokládá za právně irrelevantní výrok žalovaného, že „*Je evidentní, že odvolatel o zahájení činnosti skupiny vnitřní kontroly OŘ Praha III v této věci věděl*“, neboť zákon o služebním poměru nestanoví, že podklady nemusí být v odůvodnění uvedeny, jestliže je zřejmé, že je adresát rozhodnutí zná.

Na odvolací námitku, že pro rozhodnutí o zproštění výkonu služby nebyla splněna hmotněprávní podmínka, neboť nebyl důvod se domnívat, že žalobce bude ovlivňovat svědky, žalovaný žádný argument neuvedl. Pouze nepravdivě konstatoval, že „*tato obava se potvrdila, viz zápis z jednání senátu poradní komise, ve kterém nrap. Š. přiznal kontakty na poškozeného, strážníka MP Praha P. Ř. a kolegu R. S.*“. Žalobce připustil, že se s poškozeným i uvedeným policistou setkal, ale vždy s nimi mluvil pouze o zdravotním stavu poškozeného, nikoli o průběhu událostí. Poškozenému poslal omluvu za to, že jej zranil a dvě zprávy z mobilního telefonu, v nichž se ptal na jeho zdravotní stav. Takto projevená lítost a dotaz na zdravotní stav nemohou sloužit jako důkaz o správnosti postupu služebního funkcionáře. Žalobce namítá, že se žalovaný neobtěžoval svá tvrzení o ovlivňování svědků nijak dokazovat.

Na námitku o vadách řízení reagoval žalovaný dle názoru žalobce zmatečně. Žalovaný totiž uvedl, že prvním úkonem, jímž bylo zahájeno řízení, byly „*zahajovací úkony skupiny vnitřní kontroly OŘ Praha III, která je jako policejní orgán přímo řízena ředitelem OŘ Praha III a na jeho příkaz (z jeho pokynu) tyto úkony byly zahájeny dne 22.3.2009, včetně výzvy k podání písemného vyjádření vprap. Š., který jej také zpracoval. Mohl tedy plně uplatnit svá práva, vyplývající z ustanovení § 174 zákona Nicméně tato práva v průběhu řízení žádným způsobem neuplatnil, proto se i tato námitka jeví jako nedůvodná*“. Žalobce namítl, že skupina vnitřní kontroly nezahajovala řízení o zproštění výkonu služby, jak se snaží tvrdit žalovaný, ale o prošetření žalobcova protiprávního jednání. Zahajovací úkony skupiny vnitřní kontroly nemohly vést k zahájení jakéhokoli řízení ve věcech služebního poměru. Podle § 178 odst. 2 písm. b) zákona o služebním poměru je řízení zahájeno dnem, kdy služební funkcionář

učiní první úkon vůči účastníku řízení. Ve výzvě k podání vysvětlení není o řízení o zproštění výkonu služby ani zmínka. O tom, že je vedeno řízení o zproštění výkonu služby, nebyl žalobce zpraven žádným úkonem služebního funkcionáře ani jím pověřeného orgánu nebo policisty, a nemohl tak uplatnit svá procesní práva.

O účelovosti napadeného rozhodnutí dle přesvědčení žalobce svědčí i přiznání vady rozhodnutí služebního funkcionáře, které je vzápětí popřeno, když žalovaný uvedl, že *„Rozhodnutí lze sice vytknout ne zcela dostatečné odůvodnění, nicméně odůvodnění obsahuje popis skutku a úvahy služebního funkcionáře, které ho vedly k vydání rozhodnutí, obsahuje rovněž i předepsané poučení“*.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Ve vyjádření k žalobě vyslovil nesouhlas s tvrzením žalobce, že rozhodnutí o zproštění výkonu služby nevychází z objektivně zjištěného stavu věci a není v souladu s právními předpisy. Uvedl, že dle soustředěného spisového materiálu měl žalobce možnost kdykoliv v průběhu řízení uplatnit svá práva – mohl nahlížet do spisu a pořizovat si z něj výpisy, navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy k obhajobě svých práv a zájmů. Dle žalovaného rovněž není pravdou, že se v odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyrovnal s námitkami žalobce. Žalovaný vydal napadené rozhodnutí po předchozím projednání v poradní komisi ve smyslu § 194 zákona o služebním poměru. V souladu s doporučením senátu poradní komise napadené rozhodnutí obsahuje vypořádání námitek žalobce. Žalobce se dokonce dne 9.7.2009 osobně zúčastnil jednání senátu poradní komise žalovaného, na kterém byl seznámen s kompletním spisovým materiálem soustředěným v dané věci, byla mu dána možnost se k věci vyjádřit a uplatnit všechna svá práva ve smyslu § 174 zákona o služebním poměru. Žalovaný uzavřel, že napadené rozhodnutí s ohledem na shora uvedené skutečnosti netrpí žádnou vadou řízení, neboť právní a skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, odpovídá provedenému dokazování a není třeba jej nijak doplňovat.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.).

Ze správního spisu předloženého soudu žalovaným vyplynuly tyto skutečnosti rozhodné pro posouzení věci:

V odůvodnění rozhodnutí ze dne 8.4.2009 číslo: 1127/2009, kterým byl žalobce zproštěn výkonu služby, služební funkcionář uvedl, že zproštění výkonu služby bylo provedeno na základě důvodného podezření ze spáchání trestného činu ublížení na zdraví, kterého se měl žalobce dopustit tím, že dne 22.3.2009 kolem 00.30 hodin v prostoru místnosti dozorčí služby Místního oddělení PČR Čakovice manipuloval se služební zbraní tak, že došlo k výstřelu, který zasáhl levou nohu nrap. B. vykonávajícího dozorčí službu. Nrap. B. utrpěl průstřel levé nohy v oblasti nártu, byl ošetřen a hospitalizován na traumatologickém oddělení Fakultní nemocnice Bulovka. Podle služebního funkcionáře by ponechání žalobce ve výkonu služby ohrožovalo průběh prošetřování jeho jednání, neboť by mohl působit na svědky.

Proti rozhodnutí služebního funkcionáře, kterým byl zproštěn výkonu služby, podal žalobce dne 23.4.2009 odvolání, ve kterém namítl, že odůvodnění rozhodnutí postrádá náležitosti uvedené v § 181 odst. 5 zákona o služebním poměru, protože v něm není uvedeno, jakými úvahami byl služební funkcionář veden a z jakých podkladů vycházel, když vyjádřil

domněnku, že by žalobce mohl působit na svědky. Žalobce konstatoval, že se dopustil nedbalostního jednání, které je plně zadokumentováno. Svědky jsou pouze policisté, ve vztahu k nimž není žalobce ve vztahu nadřízenosti. Rozhodnutí služebního funkcionáře bylo žalobci doručeno 19 dnů po události, která zakládá podezření z trestného činu. Pokud by žalobce vůbec měl možnost nějak ovlivňovat svědky do doby jejich vyslechnutí, což u všech účastníků události bylo do 26.3.2009, mohl tak učinit předtím, než byli svědci vyslechnuti, a nikoli poté, kdy jejich výsledky již byly provedeny. Domněnka služebního funkcionáře je proto naprosto nepodložená jakýmkoliv důkazy, které by možné ovlivňování svědků naznačovaly. Vzhledem k výše uvedenému chybí pro rozhodnutí o zproštění výkonu služby jedna z hmotněprávních podmínek nezbytných pro jeho vydání, které jsou uvedeny v § 40 odst. 1 zákona o služebním poměru.

Žalobce dále v odvolání namítl vady řízení, které vydání rozhodnutí o zproštění výkonu služby předcházelo. Uvedl, že toto řízení vůbec nebylo zahájeno. Podle § 178 odst. 2 zákona o služebním poměru je řízení zahájeno dnem, kdy služební funkcionář učiní první úkon vůči účastníku řízení. Prvním úkonem ve vztahu k žalobci však bylo až doručení rozhodnutí o zproštění výkonu služby, a žalobce proto nemohl uplatnit práva účastníka řízení, která mu garantuje § 174 zákona o služebním poměru, jako je právo nahlížet do spisu a pořizovat si z něj výpisy, navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení, právo na poskytnutí informací o řízení potřebných k hájení svých práv a oprávněných zájmů, právo vyjádřit v řízení své stanovisko, klást otázky svědkům a znalcům a vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům, ke způsobu jejich zjištění, popřípadě navrhnout jejich doplnění. Také proto nemohl služební funkcionář dostát další povinnosti stanovené mu v § 181 odst. 5 zákona o služebním poměru, a to povinnosti uvést v odůvodnění, jakým způsobem se vypořádal s návrhy a námitkami účastníka řízení a s jeho vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Žalobce uzavřel, že rozhodnutí o zproštění výkonu služby nevychází z objektivně zjištěného stavu věci a není v souladu s právními předpisy, jak to vyžaduje § 181 odst. 2 uvedeného zákona. Navrhl, aby bylo zrušeno.

Ředitel Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy napadeným rozhodnutím zamítl odvolání podané žalobcem proti rozhodnutí služebního funkcionáře o zproštění výkonu služby a toto rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí odvolací orgán uvedl, že vyhodnocením soustředěného spisového materiálu bylo zjištěno, že rozhodnutí o zproštění výkonu služby má potřebné náležitosti ve smyslu § 181 odst. 2 zákona o služebním poměru. Pokud jde o § 181 odst. 5 téhož zákona, služební funkcionář v odůvodnění uvedl důvodné podezření ze spáchání trestného činu ublížení na zdraví z důvodu střelného poranění dozorčího služby služební zbraní s tím, že další ponechání žalobce ve výkonu služby by ohrožovalo průběh prošetřování jeho jednání případným působením na svědky. Přestože služební funkcionář v této souvislosti neuvedl, z jakých podkladů vycházel, dle odvolacího orgánu je zřejmé, že měl k dispozici písemný podkladový materiál skupiny vnitřní kontroly OR Praha III. obsahující úřední záznam žalobce ze dne 22.3.2009, ve kterém popisuje událost a celkově se k věci vyjadřuje. Dále podkladový materiál obsahoval úřední záznam zástupce vedoucího MOP Čakovice o vytěžení zraněného nrap. B. v nemocnici a zjištění předběžné lékařské zprávy a další úřední záznamy policistů, kteří byli přímými či nepřímými svědky prošetřované události. Podkladový materiál dále obsahuje zprávu o prošetření skupiny vnitřní kontroly ze dne 22.3.2009 spolu s ohledáním místa činu a fotodokumentací, návrh vedoucího MOP Čakovice ze dne 22.3.2009 na postavení žalobce mimo službu, doklad o pracovní neschopnosti nrap. B. a opis postoupení věci Inspekci Policie České republiky ze dne 23.3.2009. Služební funkcionář tedy při získávání podkladových materiálů postupoval plně v souladu s § 180 zákona.

Dle odvolacího orgánu je evidentní, že žalobce o zahájení činnosti skupiny vnitřní kontroly OŘ Praha III v této věci věděl, neboť byl vyzván k sepsání vyjádření. Existenci ostatních písemných materiálů potvrdil ve svém odvolání ze dne 23.4.2009.

Odvolací orgán dále uvedl, že i když služební funkcionář jako další podmínku pro zproštění žalobce v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že ponechání žalobce by ohrožovalo průběh prošetřování jeho jednání (tato obava se potvrdila, o čemž svědčí zápis z jednání senátu poradní komise, ve kterém žalobce přiznal kontakty na poškozeného, strážníka MP Praha P. Ř.a kolegu R.S.), odvolací orgán má za to, že ponechání žalobce ve službě by ohrožovalo i důležitý zájem služby ve smyslu § 40 odst. 1 zákona o služebním poměru, jak potvrzuje i usnesení státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 o zahájení trestního stíhání proti žalobci.

Pokud jde o žalobcem namítané vady řízení předcházejícího zproštění výkonu služby, dle odvolacího orgánu nelze mít za to, že prvním „zahajovacím úkonem“ bylo až doručení rozhodnutí služebnímu funkcionáře žalobci, ale šlo o zahajovací úkony skupiny vnitřní kontroly OŘ Praha III, která je jako policejní orgán přímo řízena ředitelem OŘ Praha III. Na jeho příkaz (z jeho pokynu) byly tyto úkony zahájeny dne 22.3.2009, včetně výzvy k podání písemného vyjádření adresované žalobci, který jej také zpracoval. Žalobce tak mohl plně uplatnit svá práva vyplývající z § 174 zákona o služebním poměru. Žalobce nicméně tato práva v průběhu řízení žádným způsobem neuplatnil, a proto je tato jeho námitka odvolacímu orgánu jeví jako nedůvodná.

Dle odvolacího orgánu je zřejmé, že rozhodnutí o zproštění žalobce výkonu služby vychází z objektivně zjištěného stavu věci a zároveň obsahuje náležitosti stanovené v § 181 odst. 2 zákona o služebním poměru, neboť je v souladu s právními předpisy, vydal jej příslušný funkcionář, jeho merit je obsahově určitý, obsahuje předepsané náležitosti a písemnou formu. Rozhodnutí lze sice vytknout ne zcela dostatečné odůvodnění, nicméně odůvodnění obsahuje popis skutku a úvahy služebnímu funkcionáře, které ho vedly k vydání rozhodnutí a obsahuje rovněž i předepsané poučení.

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 40 odst. 1 zákona o služebním poměru příslušník musí být zproštěn výkonu služby na dobu, po kterou je důvodně podezřelý ze spáchání trestného činu, kázeňského přestupku nebo jednání, které má znaky přestupku nebo jiného správního deliktu, jestliže by jeho ponechání ve výkonu služby ohrožovalo důležitý zájem služby nebo průběh prošetřování jeho jednání.

Podle § 201 odst. 1 zákona o služebním poměru se za důležitý zájem služby považuje zájem bezpečnostního sboru na včasném a kvalitním plnění úkolů bezpečnostního sboru.

Podle § 174 odst. 1 zákona o služebním poměru má účastník právo

- a) nahlížet do spisu a pořizovat si z něj výpisy, navrhovat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení, na poskytnutí informací o řízení potřebných k hájení svých práv a oprávněných zájmů, vyjádřit v řízení své stanovisko, klást otázky svědkům a znalcům, a
- b) vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům, ke způsobu jejich zjištění, popřípadě navrhnout jejich doplnění.

Podle § 178 odst. 2 písm. b) zákona o služebním poměru je řízení zahájeno dnem, kdy služební funkcionář učiní první úkon vůči účastníku, jestliže se zahajuje řízení z podnětu bezpečnostního sboru.

Podle § 181 odst. 5 zákona o služebním poměru v odůvodnění služební funkcionář uvede důvody vydání rozhodnutí, z jakých podkladů vycházel při rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při jejich hodnocení a při výkladu právních a služebních předpisů, jakož i způsob, jakým se vypořádal s návrhy a námitkami účastníka a s jeho vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Odůvodnění rozhodnutí není třeba, jestliže služební funkcionář vyhoví žádosti účastníka v plném rozsahu.

Podle § 76 odst. 1 s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem

a) pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí,

b) proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění,

c) pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

Žalobce opodstatněně vytýká žalovanému, že se v napadeném rozhodnutí dostatečně nevypořádal s jeho odvolacími námitkami. Žalovaný totiž nijak nereagoval na zásadní žalobcovu námitku, že nemohl ovlivňovat svědky, neboť ti již byli vyslechnuti. Žalobce v této skutečnosti spatřoval nedostatek jedné z hmotněprávních podmínek nezbytných pro vydání rozhodnutí o zproštění výkonu služby.

Soud na tomto místě poukazuje na již ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které pokud se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku nevypořádá se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v nedostatku jeho důvodů (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.7.2008, č.j.: 3 As 51/2007-84, dostupný na www.nssoud.cz). Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být zřejmé, proč správní orgán považoval námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí odvolacího orgánu, jehož odůvodnění obsahuje pouze obecný odkaz na to, že odvoláním napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správnými, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok takového rozhodnutí opírá, zcela chybějí.

V projednávané věci byl žalobce rozhodnutím služebního funkcionáře zproštěn výkonu služby podle § 40 odst. 1 zákona o služebním poměru. Služební funkcionář své rozhodnutí odůvodnil tím, že ponechání žalobce ve výkonu služby by ohrožovalo průběh prošetřování jeho jednání, neboť by mohl působit na svědky. S tímto závěrem služebního funkcionáře žalobce v odvolání nesouhlasil a poukazoval na to, že všichni svědci předmětné události již byli vyslechnuti. K uvedené odvolací námitce žalovaný v napadeném rozhodnutí pouze konstatoval, že má za to, že ponechání žalobce ve službě by ohrožovalo i důležitý

zájem služby, aniž by jakkoliv specifikoval, proč má za to, že ponecháním žalobce ve službě by byl ohrožen zájem bezpečnostního sboru na včasném a kvalitním plnění úkolů bezpečnostního sboru (§ 201 odst. 1 zákona o služebním poměru) a na základě jakých důkazů a z nich vyplývajících zjištění k tomuto závěru dospěl. Uvedený závěr žalovaného je tedy stejně nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů jako závěr služebního funkcionáře o tom, že by žalobce mohl působit na svědky. Za řádné vypořádání se s výše uvedenou odvolací námitkou žalobce nelze považovat konstatování žalovaného, že dle zápisu z jednání poradní komise žalobce přiznal kontakty na poškozeného, strážníka MP Praha P. Ř. a kolegu R. S. Podle zápisu z jednání poradní komise konaného dne 9.7.2009 žalobce při jednání uvedl pouze to, že kontaktoval poškozeného za účelem zjištění jeho zdravotního stavu a se strážníkem MP Praha P. Ř. a kolegou R. S. se bavil, nebo spíše zaslechl informace o zdravotním stavu poškozeného. Tyto skutečnosti nemají žádný vztah k podstatě žalobcovy námitky, že ke dni vydání rozhodnutí o zproštění výkonu služby byli již svědci vyslechnuti, takže je vyloučeno, aby na ně mohl působit. Vzhledem k tomu, že se žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí s touto klíčovou odvolací námitkou žalobce nevypořádal, zatížil napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti spočívající v nedostatku důvodů.

Soud shledal důvodnou rovněž námitku žalobce, že řízení, které předcházelo vydání rozhodnutí o zproštění výkonu služby, je bylo stiženo podstatnými vadami, které mohly mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Žalobce již v odvolání právem namítal, že prvním úkonem, který byl vůči němu v řízení učiněn, bylo až předání rozhodnutí služebního funkcionáře, jímž byl zproštěn výkon služby, což mu znemožnilo realizaci jeho procesních práv. Soud v této souvislosti uvádí, že řízení o zproštění výkonu služby podle § 40 zákona o služebním poměru je řízením, které je nepochybně vedeno z podnětu bezpečnostního sboru a nikoliv na žádost účastníka. Ve smyslu § 178 odst. 2 písm. b) zákona o služebním poměru je takové řízení zahájeno dnem, kdy služební funkcionář učiní vůči účastníku první úkon. Z obsahu správního spisu předloženého žalovaným vyplývá, že v projednávané věci bylo prvním úkonem, který služební funkcionář vůči žalobci učinil, doručení rozhodnutí o zproštění výkonu služby. Správní spis totiž neobsahuje žádný podklad nasvědčující tomu, že by doručení prvostupňového rozhodnutí předcházel jakýkoliv jiný úkon služebního funkcionáře vůči žalobci, z něhož by bylo patrné, že vůči žalobci bylo zahájeno a je vedeno řízení o zproštění výkonu služby. Odkaz žalovaného na „zahajovací úkony skupiny vnitřní kontroly OR Praha III“ je v tomto směru zcela irrelevantní, protože se nejednalo o úkony služebního funkcionáře učiněné v rámci řízení o zproštění výkonu služby, ale o úkony jiného orgánu, které podle § 178 odst. 2 písm. b) zákona o služebním poměru nemohly vést k zahájení řízení o zproštění výkonu služby. Na výše uvedeném nic nemůže změnit skutečnost, že tato skupina je řízena služebním funkcionářem. Protože prvním úkonem služebního funkcionáře, z něhož žalobce seznal, že je vůči němu vedeno řízení o zproštění výkonu služby, bylo až doručení rozhodnutí o zproštění výkonu služby, nemohl žalobce realizovat procesní práva, která mu jako účastníku řízení podle § 174 odst. 2 zákon o služebním poměru náleží. Žalobci mj. nebyla dána možnost vyjádřit v řízení své stanovisko, navrhnout důkazy, nemohl se seznámit s obsahem spisového materiálu a bylo mu upřeno i právo vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladům a ke způsobu jejich zjištění, popř. právo navrhnout doplnění těchto podkladů. Toto procesní pochybení služebního funkcionáře soud považuje za podstatnou vadu řízení, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Uvedená procesní vada nemohla být zhojena jednáním poradní komise žalovaného, která dle zápisu z jednání ze dne 9.7.2009 žalobce poučila o jeho právech podle § 174 zákona o služebním poměru a umožnila mu seznámit se spisovým materiálem a vyjádřit se k němu, protože realizace zmíněných procesních práv měla být žalobci v plném rozsahu umožněna již v průběhu řízení, které předcházelo vydání prvostupňového rozhodnutí služebního funkcionáře.

Důvodná je též námitka, v níž žalobce poukazuje na to, že služební funkcionář neuvedl v rozhodnutí podklady, z nichž při vydání rozhodnutí vycházel, ani úvahy, z nichž dovodil, že by žalobce mohl ovlivňovat svědky. Je skutečností, že služební funkcionář v odůvodnění rozhodnutí toliko poukázal na důvodné podezření ze spáchání trestného činu, kterého se měl žalobce dopustit tím, že dne 22.3.2009 kolem 00.30 hodin v prostoru místnosti dozorčí služby Místního oddělení PČR Čakovice manipuloval se služební zbraní tak, že došlo k výstřelu, který zasáhl levou nohu nprap. B. vykonávajícího dozorčí službu. Poté již služební funkcionář pouze stroze konstatoval, že ponechání žalobce ve výkonu služby by ohrožovalo průběh prošetřování jeho jednání, neboť by mohl působit na svědky. Žalovaný v napadeném rozhodnutí připustil, že služební funkcionář ve svém rozhodnutí neuvedl, z jakých podkladů vycházel, a namísto něj sám shrnul podklady pro rozhodnutí, tj. obsah spisového materiálu. Jak již bylo konstatováno shora, žalovaný „doplnil“ ještě další důvod pro zproštění žalobce výkonu služby, když bez jakéhokoliv bližšího zdůvodnění dovodil, že ponechání žalobce ve službě by ohrožovalo i důležitý zájem služby.

Správní uvážení služebního funkcionáře podléhá soudnímu přezkumu potud, že soud zkoumá, zda správní úvaha služebního funkcionáře byla vytvořena na základě podkladů založených ve správním spisu, zda je výsledkem logických úvah a zda správní orgán při svých úvahách nevybočil z mezí stanovených zákonem. Nejen pro účely soudního přezkumu je tak nezbytné, aby z rozhodnutí o zproštění výkonu služby bylo zřejmé, na základě jakých zjištění, provedených důkazů a úvah služební funkcionář dospěl k závěru o splnění podmínek pro zproštění příslušníka výkonu funkce, které jsou zakotveny v § 40 zákona o služebním poměru. V projednávané věci služební funkcionář v rozhodnutí pouze suše konstatoval, že žalobce by mohl působit na svědky, aniž by uvedl, na základě čeho k tomuto závěru dospěl. Přestože žalobce s tímto závěrem služebního funkcionáře v odvolání nesouhlasil, žalovaný jej v napadeném rozhodnutí již nijak nerozvedl, s odvolací námitkou žalobce se nevypořádal a bez jakéhokoliv zdůvodnění konstatoval, že ponechání žalobce ve službě by ohrožovalo i důležitý zájem služby. Z konstatování služebního funkcionáře, že by žalobce mohl působit na svědky, ani z konstatování žalovaného že by ponechání žalobce ve službě ohrožovalo důležitý zájem služby, není zřejmé, po zhodnocení jakých skutečností, zjištění a důkazů a na základě jakých úvah služební funkcionář a žalovaný k těmto závěrům dospěli. Napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí služebního funkcionáře jsou z tohoto důvodu nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů. Soud pro úplnost dodává, že není jeho úkolem, aby sám dovozoval důvody rozhodnutí služebních funkcionářů z předloženého spisového materiálu.

Soud zvyše popsaných důvodů napadené rozhodnutí i rozhodnutí služebního funkcionáře rozsudkem bez jednání zrušil pro vady řízení spočívající v jejich nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a/ s.ř.s.), jakož i pro podstatné porušení ustanovení v řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé (§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.). Podle § 78 odst. 4 s.ř.s. soud vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku je správní orgán v dalším řízení vázán (§ 78 odst.5 s.ř.s.).

Ve druhém výroku rozsudku přiznal soud v souladu s § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. žalobci, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení spočívajících v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2.000,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. listopadu 2012

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Matznerová, DiS.